

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 18 / CAI / 10.07.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripció\CAI\18CAI\

Fitxer 18CAI1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 18, dijous 10 de juliol de 2025

Presidència de la Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 18 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix , acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Jordi Albert i Caballero. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Anna Navarro i Descals](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Laia Estrada Cañón](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Composició de la Comissió d'Afers Institucionals (tram. 410-00002/15). Ple del Parlament Ratificació del president o presidenta de la comissió
2. Compareixença del director de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar de la transformació de l'Escola en un model organitzatiu nou i de les línies de treball anunciades (tram. 357-00509/15). Comissió d'Afers Institucionals. Compareixença.
3. Projecte de Llei de l'Estatut de municipis rurals (tram. 200-00001/15 President de la Generalitat, Govern de la Generalitat. Elaboració del Dictamen (text presentat: BOPC 70, 3; esmenes presentades: BOPC 187, 10).

La vicepresidenta

Bon dia a totes i tots. Comencem aquesta convocatòria i com que veiem moltes cares noves, els demano als grups si han de comunicar algunes substitucions. El Grup de Junts...

Anna Navarro i Descals

Sí, bon dia, vicepresidenta. La diputada Ortiz per al diputat Batet. Diputat Colomines per la diputada Sales. Més tard vindrà la diputada Feliu a substituir la diputada Sales per l'últim punt de l'ordre del dia. I donem la benvinguda a la diputada Toronjo.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Partit Popular?

Pau Ferran Navarro

Sí, jo mateix, Pau Ferran, substituiré el diputat Juan Fernández.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. VOX?

Alberto Tarradas Paneque

Sí, jo mateix, Alberto Tarradas, substituiré el portaveu Joan Garriga.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. La CUP?

Dani Cornellà Detrell

Sí, jo mateix, Dani Cornellà, substituiré la Laia Estrada en els punts 1 i 3. La resta no hi serem.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Partit dels Socialistes i Units per Avançar?

Ivana Martínez Valverde

Mira, el diputat José Ignacio Aparicio substitueix en Ferran Pedret, el diputat Mario García substitueix...

La vicepresidenta

Un segon, un segon, diputada... *(Veus de fons.)* Ah, per apuntar, pot continuar, perdoni.

Ivana Martínez Valverde

Sí? Ah, d'acord. Començo, que m'he perdut..., el diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret, el diputat Mario García substitueix el diputat Cristòfol Gimeno, i el diputat José Ignacio Aparicio substitueix el diputat Alberto Bondesio.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs començaríem.

Composició de la Comissió d'Afers Institucionals (Ratificació del president o presidenta de la comissió)

410-00002/15

Com ja saben vostès, el primer punt de l'ordre del dia és la ratificació de la presidència d'aquesta comissió. I avui farem una ratificació de la presidència del Grup de Junts amb la diputada Judith Toronjo. I estàvem parlant fins fa uns minuts de la possibilitat de fer la votació d'aquesta ratificació a mà alçada, però ara m'estava explicant al lletrat que els estatuts marquen que ha de ser secreta. Per tant, els comunico que haurà de ser amb l'urna. Per tant, comencin a preparar les seves

votacions perquè procedirem a la ratificació, com deia, de la diputada Judith Toronjo per la presidència de la Comissió d'Afers Institucionals. *(Remor de veus. Pausa.)* És una ratificació, és secret el sí o el no, el nom no. *(Rialles. Veus de fons. Pausa.)*

Exacte, és una ratificació. Sí, serà recolzar la presidència de la diputada Judith Toronjo i no serà el contrari. Sí, amb accent, com ens va recordar el president Rull en la... *(Rialles.)*

(Pausa llarga.)

Fitxer 2

Començarem la votació. Els demano disculpes perquè no els nomenaré per ordre alfabètic, sinó que farem l'ordre de votació normal perquè no tinc aquesta capacitat *(La vicepresidenta riu.)*. Per tant, també disculpin si faig alguna errada amb els cognoms, perquè no me'ls sé tots de memòria. Començaríem pel Grup de Junts i comença la diputada Navarro.

(D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment perquè vagin a la taula presidencial i dipositin les paperetes a l'urna. Els membres de la Mesa són cridats al final.)

Moltes gràcies per les votacions i procedim a votar els..., ai a votar, a comptar els vots, perdonin.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Catorze vots afirmatius, 1 vot negatiu i 1 vot en blanc.

Per tant, queda ratificada com a presidenta la diputada Judith Toronjo.

Pot accedir a la taula, presidenta, moltes felicitats.

(La presidenta de la comissió ocupa el seu lloc. Pausa.)

La presidenta

Molt bon dia i moltes gràcies a tots els diputats. En primer lloc al meu grup parlamentari, a Junts per Catalunya per la confiança, però també a la resta dels grups parlamentaris que conformen aquesta comissió per tal de poder donar

continuïtat un any després de l'inici d'aquesta quinzena legislatura al que és la Comissió d'Afers Institucionals. De fent-ho amb aquest bon to, transparència, però també cordialitat i responsabilitat en el marc normatiu que tenim en aquest Parlament per tal que el debat sigui serè i sigui també el màxim de transparent possible, acord amb el compromís i amb els reptes que tenim al servei d'aquest país.

També voldria, per tant, agrair als companys d'aquesta Mesa la tasca que han portat a terme fins a dia d'avui i al president fins a data d'avui també, David Saldoni, per aquest repte que assumeixo, com dèiem, el màxim compromís, però també amb aquesta màxima responsabilitat en una comissió que no és menor en el si del Govern de la Generalitat i que encapçala qüestions tan importants com és l'Administració pública, que avui tindrà un paper cap dalt en aquesta comissió, però també altres qüestions com és la comunicació, com és l'estratègia de polítiques digitals o altres aspectes com les administracions locals.

Així que no m'allargo més i procedim a suspendre la sessió un minut per tal de poder donar peu al segon punt de l'ordre del dia, que és aquesta compareixença i poder rebre els convidats.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Procedim al segon punt de l'ordre del dia.

Compareixença del director de l'Escola d'Administració Pública de per a informar de la transformació de l'Escola en un model organitzatiu nou i de les línies de treball anunciades

357-00509/15

La compareixença del director de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya davant d'aquesta comissió per parlar i per informar de la transformació de l'escola en un model organitzatiu nou i de les línies de treball anunciades. Donem la

benvinguda, per tant, al director, al senyor Jaume Magré i Ferran. Si us sembla, els diferents portaveus i grups farem una primera intervenció de vint minuts per part del compareixent, cinc minuts per grup parlamentari i després a les respostes també donaríem deu minuts al compareixent i si algun grup ho sol·licita també obriríem un següent torn de l'ordre del dia.

Molt bon dia i moltes gràcies.

Jaume Magre Ferran (director de l'Escola d'Administració Pública)

Gràcies, senyora presidenta, diputats i diputades. En primer lloc, voldria agrair la possibilitat que se m'ha brindat de poder comparèixer en aquesta Comissió d'Afers Institucionals per poder explicar una mica el model institucional i exposar-los les principals línies estratègiques de l'Escola d'Administració Pública a mitjà termini. Abans de començar, però, voldria fer notar i agrair la presència de l'equip directiu de l'Escola, el senyor Lluís Bertran, al final de la sala, director adjunt, la sotsdirectora de Formació Mei Pararols i la Lali Pla, sotsdirectora d'Innovació, Desenvolupament i Recerca.

A veure, els darrers anys, per posar un interval, l'Escola d'Administració Pública ha vist passar en el càrrec vuit directors, comptant-me a mi, que en aquest moment porto vuit mesos. Per tant, l'Escola ha patit un període important d'inestabilitat, que no ha ajudat a la construcció d'un model que pogués transcendir les direccions de l'Escola i dels governs de torn. Les institucions necessiten sempre un llarg termini per legitimar-se, per crear confiança i per poder prestar el servei que té encomanat.

I és en aquest sentit que el conseller del Departament de Presidència, el senyor Albert Dalmau, s'ha proposat un canvi important en el model de l'Escola que vagi més enllà d'aquest mandat i que la situï en el centre del sistema politicoinstitucional, adquirint un altre paper del que està jugant. Voluntat manifesta d'aquesta pretensió de col·locar l'Escola en el nivell mig, central, de tot el sistema politicoinstitucional. És el paper que actualment l'escola està jugant en els treballs de la CETRA, la comissió CETRA, sobre transformació de l'Administració de la Generalitat i la millora dels serveis públics, el rol que també està tenint en el programa Catalunya Futur i en la multiplicació de cursos d'especialització pels alts càrrecs.

Per tant, és molt visible la voluntat expressa del Govern perquè l'Escola jugui un altre paper molt diferent del que ha jugat fins ara. Més enllà de la voluntat expressa del Govern, la pròpia normativa incrementa el paper de l'Escola en aquest sistema politicoinstitucional. Així, l'activitat basal de l'Escola, que ve determinada per la Llei de 1987, molt centrada en formació i recerca, l'Avantprojecte de Llei d'Ocupació Pública, afegeix tot un seguit de noves atribucions, que obligarà a dimensionar i dotar adequadament l'escola. Dotació que no fa referència només als recursos humans, que també, sinó molt especialment a la part tecnològica, la visibilitat institucional, l'autonomia tècnica i els canals de coordinació, allà on les responsabilitats atribuïdes han d'utilitzar un llenguatge i codificacions comuns amb altres subsistemes de recursos humans.

Quines són aquestes novetats que comporta l'Avantprojecte de Llei d'Ocupació Pública? Quines són aquestes noves atribucions? En primer lloc, la direcció pública professional. L'article 26 d'aquesta norma estableix que la designació del personal directiu públic ha d'atendre als principis de mèrit, capacitat i criteri d'idoneïtat, amb acreditació prèvia de la seva competència professional, i aquesta l'ha de determinar l'Escola.

Segon gran canvi, la selecció del personal de les administracions públiques, en el fons és una competència que ja havia tingut l'Escola, però el retorn d'aquestes polítiques de selecció que preveu la Llei, com deia, es produeixen amb increment en l'abast de la política, en la mesura que preveu actuacions d'aplicació i efectes al conjunt de les administracions públiques catalanes i noves polítiques orientades a garantir processos homogenis que permetin articular mesures de mobilitat interadministrativa del personal funcionari de carrera.

Per tant, a aquestes dues atribucions noves a l'avant projecte se li ha de sumar una tercera, importantíssima, que és producte de les comissions bilaterals de cooperació, Generalitat i Estat, en les quals tot el que és formació i selecció dels funcionaris d'habilitació nacional retornarien a Catalunya, laminant el que ha sigut el que va ser l'LRSA i, per tant, això ho hem d'entendre com un element clau. És realment..., té un interès estratègic per l'Escola i un interès estratègic pel Govern local i per Catalunya, indubtable.

Per tant, com poden veure, l'Escola que tenim avui té molt poc a veure amb l'Escola dels propers anys, el canvi és molt més que substancial. Aquest catàleg de noves atribucions és veritat, de moment hipotètiques però molt probables, a tot això hi hem d'afegir l'estratègia que proposem sobre aquest core basal de l'Escola. En aquest sentit, un dels pilars bàsics d'aquest mandat és el de convertir l'Escola en l'eix vertebrador del conjunt d'actors responsables de formació dels empleats públics.

És indispensable una concepció en xarxa institucional i territorial en què l'Escola estigui al centre, donant pautes organitzatives a la resta d'actors amb competències en matèria de formació, de recerca, de selecció i de gestió de la direcció pública professional. Ha de ser vista l'Escola, en el fons, com una unitat transversal del sistema institucional públic de Catalunya que, amb vocació de modernitat, retorni als orígens del fundador de l'Escola, l'Enric Prat de la Riba.

Fitxer 3

Per tant, l'Escola ha de representar la concreció de les polítiques de formació, selecció i recerca en gestió i Administració pública. El model pot reportar un pla de formació integrat i vinculat al de selecció. Importantíssim. Una potenciació i coordinació de les activitats en el territori, bàsic, i donar compliment, naturalment, a la mobilitat interadministrativa.

Una proposta conceptual que, a més a més, haurà d'incidir necessàriament –i redundo–, a convertir-se en un centre de referència en la generació, la difusió i la gestió del coneixement sobre l'Administració pública i, al mateix temps, que potencii les funcions especialitzades de l'Escola en el sentit de definir termes d'anàlisi –i ara veureu què vull dir amb això, eh?–, incentivar la creació de xarxes d'experts, dirigir i focalitzar treballs de recerca i sistematitzar el coneixement en mans de la mateixa Administració catalana.

Dos. Apostar per una activa política de relacions internacionals en què l'èmfasi no es posi únicament en els àmbits propis de la seva activitat principal, formació, recerca, divulgació, perquè la seva imatge va més enllà, esdevé una imatge institucional, imatge de govern i imatge de país.

Tres. La formació del personal directiu i dels alts càrrecs que garanteixi l'aprenentatge continuat de les habilitats i els valors necessaris per a una direcció eficaç dels afers públics i la construcció d'una administració eficient. Tot això ha de venir establert, creat a partir d'un conjunt de línies estratègiques. Per tant, intento aterrar una mica el que he dit fins ara.

Primera línia estratègica. Com hem dit, recuperar el liderat de la xarxa institucional, institucional i territorial. Els actors encarregats de la formació dels empleats públics. L'inici d'aquest procés crec que ha de tenir un contingut metodològic. Estem confeccionant un glossari que sigui compartit per tots els actors responsables de formació. Un glossari en el qual tots els actors parlin un mateix llenguatge. És impossible entendre's si no tenim uns termes pactats conjunts. Em diran que això s'hagués hagut de fer fa temps. És veritat. És igual, en aquest sentit, la proposta és de cooperació amb tots els actors –s'està fent, eh?–, per crear un glossari comú.

Dos. Establirem un perfil funcional i competencial de les figures associades a la formació. Tampoc existeix i l'estem fent. Vaja, de fet, està acabat. I és un document molt bo. Aquest document el presentarem a totes les institucions responsables en formació per ser pactat també.

Tres. Crearem un conjunt d'indicadors –a ho estem fent–, crearem un conjunt d'indicadors comuns a totes les institucions. Intentarem, per tant, avaluar tots de la mateixa manera, per primera vegada. Tant és així que estem construint una enquesta comuna amb totes les institucions, de tal manera que l'Escola d'Administració Pública, si fa la feina ben feta, serà el lloc on es concentrarà la informació de tota la docència, de tota la formació que s'està fent a Catalunya. Aquí incorporarem el CEJFE, l'Institut de Seguretat, posteriorment les universitats i el govern local, probablement a través de les diputacions. Aquí encara no hi hem entrat.

S'imaginen la potència de l'instrument? S'imaginen que nosaltres puguem fer informes comparatius amb totes les institucions? Ja hem començat, eh?, al llarg..., després de vacances, no els hi puc dir encara quan perquè l'estem confeccionant, tindrem un informe on podrem comparar un conjunt d'indicadors –no massa de moment, però un conjunt d'indicadors–, de tots els departaments de la Generalitat. I cada departament es podrà comparar amb el màxim, el mínim, la mitjana i un conjunt

de variables en els quals, segons el percentil de què formin part, de pressupost, de personal, es veuran comparats amb els departaments amb els quals es poden comparar.

Això és utilíssim. Estem creant, en el fons, un observatori –no portarà aquest nom perquè no té sentit, però perquè entenguem del que estem parlant–, on recollirem la informació i podem donar informes a tothom que ho necessiti, comparant tot el sistema institucional de formació. Tot això es previ a una cosa que cada cop té més possibilitats de ser certa, que és el nou gestor acadèmic. Crec que podrem abandonar Aula, finalment, després de vint anys podrem abandonar Aula i tindrem un nou gestor. Ens han fet ja la prova de concepte, ha anat meravellosament bé i a través del # (6:17), aquest procés que escurça moltíssim la licitació, vam demanar ser prova pilot, per tant, serem els primers que se'ns tractarà d'aquesta manera i podrem licitar pràcticament en tres mesos.

Amb una mica de sort o una mica de sort, el 26 tindrem un nou gestor acadèmic. Aquest nou gestor acadèmic de l'Escola, que ens permetrà? Bé, ja s'ho imaginem, eh?, ens permetrà el que vulguem. Pensem tindrem darrere de l'analítica de dades, tindrem darrere una potència tan gran com la del Tableau, aquest programa que és potentíssim per tractar les dades. Però és que amb una mica de sort, lentament, amb la cooperació de tothom, aquest serà el gestor acadèmic de totes les institucions que fan formació. I a partir d'aquí ens podrem passar píndoles, ens podrem passar professors. Per tant, crec que amb la idea de xarxa institucional hem començat pel bon camí, crec. Té sentit el que estem fent. Partir de la part més metodològica en la que ens podem posar en relació.

I la sensació que tinc després de parlar amb varis responsables és que anem molt, molt alineats. Clar, tot això no és possible sense una organització totalment orientada als resultats, amb indicadors d'avaluació de la qualitat i d'impacte, que analitzin les activitats de l'Escola i la dels altres actors. Estem creant, dic que estem creant, perquè encara no tenim fet el decret, però estem creant una unitat d'avaluació, de fet ja hi ha un conjunt de persones que hi estan treballant, que ja comencen a tenir avaluacions davant.

Per posar-los un exemple. L'avaluació per objectius, que s'ha llançat ara fa uns mesos, la institució encarregada de fer l'avaluació no serà l'Escola, serà l'Escola, a petició expressa del seu director. Ens hem de demostrar nosaltres mateixos que som capaços, i ho som. Per tant, els resultats finals d'aquesta nova forma d'organitzar en el fons l'Administració pública catalana, a través d'aquesta idea dels objectius, serà avaluada per l'Escola, ja hem començat. I, posteriorment, l'avaluació 360, que encara no s'ha començat, està tot preparat per fer-ho, però encara no s'ha començat, també l'avaluarà.

Aquesta mateixa unitat intentarà avaluar, i aquí sí que no els hi puc posar terminis, perquè és molt complex, intentarà fer un estudi en profunditat del repartiment de les subvencions a les entitats dels fons AFEDAP. Aquí hi ha un pacte històric molt complex de reprendre. Intentarem entrar, per poc que puguem, en la forma en què s'han assentat les subvencions a aquestes institucions, i, si som capaços, fer una nova proposta. Al mateix temps, naturalment, es farà una descripció estadística del funcionament de l'Escola, que ens falta moltíssim.

Hem de veure quins serveis que tenim a l'enquesta que utilitzem, què hem de variar, com podem avaluar de manera més fina el professorat. Ho estem fent, ja hem començat a veure, bé, comencem a tenir certs resultats curiosos. Avaluar les activitats, etcètera. Per tant, tota aquesta institució s'ha de sustentar sobre la idea del govern amb dades, però seriosament.

3. El model de recerca de l'Escola. Que el model de recerca de l'Escola tinguin present que ha estat guardonat amb el Premi sobre model de recerca per la Fundació NovaGob. Per tant, és un model d'èxit. Suposo que tots vostès el coneixen i, per tant, no hi incidiré. Està lligat molt a la idea de reptes i té un alt contingut de transferibilitat. Lògicament, per tant, tot aquest model gira entorn de la idea de política pública. No el tocarem aquest model. Aquest model funciona molt bé. El que sí que em sembla que, al llarg dels anys, i per centrar-se en aquest model, que és molt coherent, probablement hem abandonat una mica tot el que és els estudis sobre disseny institucional i crec que s'haurien de reprendre aquests.

Quina proposta he fet i en què estem treballant? En primer lloc, hem d'estudiar el que és la burocràcia defensiva o el que els italians han dit la *paura della firma*. És a

dir, identificar la normativa i regulació que la desencadena i els mecanismes interns i implícits que en porten els efectes. Podríem dir que en els últims quinze anys és possible detectar el desencadenament d'un procés progressiu d'increment en la dificultat de tramitació, que seria potencialment associable a un conjunt d'esdeveniments que van tenir lloc entre la primera dècada dels 2000 i la emergència sanitària del 20. Les institucions no només no són més flexibles, no són més eficients, sinó que han generat sistemes interns que dificulten o, fins i tot, impedeixen la tramitació.

Per tant, aquesta aspira a analitzar de quina manera les funcions de control intern i els instruments de control extern impacten en el funcionament institucional. Aquesta seria una línia de recerca que hem començat, que s'englobaria en aquesta idea de disseny institucional. Insisteixo, el model propi de l'Escola queda intocat, és més, crec que l'hem de fer progressar, aquestes són línies addicionals d'un corpus que jo crec que no s'havia tractat de manera suficientment àmplia els últims anys. Burocràcia defensiva, per tant, en primer lloc.

Segon, l'atracció del talent, que aquest és un problema..., què estem fent respecte, disculpin, respecte a la burocràcia defensiva? Ens estem posant en contacte, ens hem posat en contacte amb el col·legi de secretaris. Estem intentant crear grups, focus grups de discussió. Una miqueteta per agafar un material mínim per començar a treballar empíricament sobre aquest àmbit, perquè no hi ha dades, no hi ha dades de cap tipus.

Segon, l'atracció del talent. Aquí, aquest tema és importantíssim, l'atracció del talent, perquè fins i tot sociològicament, que no en parlem mai, però Catalunya s'ha convertit, ja ho saben vostès, però s'ha convertit en una de les zones del món en què hi ha menys naixement per dona. Si les dades no em ballen al cap, ja hem superat Itàlia i estem a punt o hem superat Japó, per tant, seria la zona del món en què es tenen menys fills per dona.

La presidenta

Hauríem d'anar acabant...

Jaume Magre Ferran (director de l'Escola d'Administració Pública)

Ui, ui... Bé, l'atracció del talent, ja si volem discutirem després, deixo córrer les raons per les quals. He entrat en contacte amb l'Agència de Qualitat Universitària per fer una enquesta. Ells tenen tota la base de dades dels graduats a les universitats públiques catalanes. Vaig demanar de fer un qüestionari, una enquesta, en els quals preguntéssim als graduats la idea de bé públic, la idea d'Administració pública, preguntant-los perquè hi ha sempre el dubte darrere que tot allò que...

Fitxer 4

trasllada, tot allò que va implícit en la idea de servei públic són valors que els joves no tenen de cap de les maneres. Això no ha funcionat. Ara estic intentant parlar amb la CUP. Seria molt bonic poder fer una enquesta. Vaig de la mà del director del CEO, anem junts. Seria molt bonic poder fer una enquesta d'aquest tipus.

La presidenta

Hauríem d'anar acabant, que portem dos minuts...

Jaume Magre Ferran (director de l'Escola d'Administració Pública)

Doncs ho hauré de deixar, desgraciadament. La quarta, la cinquena línia seria tot allò que fa referència a la funció directiva. Ha crescut en moltíssim. S'han incrementat aquests mesos els cursos, els que són cursos a les secretaries generals i a sotsdirectors i directors generals. I això és una cosa que anirà clarament en increment.

I en lloc on el canvi ha sigut més profund, potser a petites dosis, però més profund és en el que és la formació general. Pensen que l'Escola realitza més de mil activitats, més de dotze mil hores lectives, que en gaudeixen trenta-sis mil funcionaris. Per tant, és una màquina ben engreixada, de funcionament molt regular i que aquests canvis que estem produint, que són, com poden veure, de molta profunditat, s'han de fer sense perdre aquest moviment, aquest pas continu, que és la seva principal obligació, que és la formació dels servidors públics.

Em sap greu l'atropellament final.

La presidenta

Després tindrem deu minuts més per completar.

Jaume Magre Ferran (director de l'Escola d'Administració Pública)

Doncs quedo a les seves mans pel que vulguin preguntar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies al director, el senyor Jaume Magre, per aquesta exposició. I si els sembla, per l'ordre establert i per, en aquest cas la sol·licitud que venia a càrrec del Grup de Junts, la primera intervenció serà per part del diputat Agustí Colomines, pel temps de cinc minuts.

Gràcies.

Agustí Colomines i Companys

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bon dia. Tothom té dret a tenir un somni. De fet, tots els directors de l'Escola crec que han tingut un somni. En el meu cas, els dos directors, subdirectors que té darrere, dos eren meus, subdirectors. Ara el senyor Lluís Bertran és director adjunt, per tant, li poden explicar quin era el somni que el Govern del president Puigdemont tenia sobre la transformació de l'Escola d'Administració Pública que va estroncar el 155. No ens n'oblidem pas d'això, perquè és una realitat, perquè quan mirem enrere també hem d'avaluar per què s'estronquen certs somnis.

Però després hi ha altres somnis que s'estronquen per raons diferents, i li diré algunes. I la primera i bàsica, que és què és l'Escola d'Administració Pública. Una direcció general. I una direcció general no pot fer res de tot el que vostè acaba de dir, perquè no té l'autoritat. És diferent ser una facultat, que un departament, que una secció. I l'Escola d'Administració Pública té un tipus organitzatiu que fa que també tingui un personal adscrit a l'Escola amb unes categories determinades, que tampoc permeten fer moltes de les coses que vostè està dient. Per què? A mi em sembla molt bé que vostès vulguin fer avaluacions, però haurien d'haver canviat molt les persones que treballen a l'Escola per fer aquests informes avaluatius. I tenir la capacitat, diguéssim, talentosa, per dir-ho així, per poder fer això.

Perquè l'Escola d'Administració Pública, bàsicament, té més administratius que tècnics. En conseqüència, quan una entitat té més administratius que tècnics, vol dir que és certificadora, no líder, que és això és el que ha de passar. Per tant, la primera cosa que li diria és que si vol abordar això, lluiti per canviar la categoria de l'Escola. Com a mínim que sigui un consorci o alguna cosa per l'estil. Perquè sinó, evidentment, serà molt difícil que vostè pugui atraure i quadrar, per dir-ho així, l'Administració o les directius que vostè li vulgui donar. Per tant, aquesta és la primera cosa que s'haurà de plantejar.

Si no aposten per això, oblidi-se'n. No farà res del que està dient. Perquè? Per molta aposta política..., és a dir, ha d'haver-hi una aposta política perquè això passi. Si no existeix, aquesta Escola, jo li diré quan sabrem si això és veritat o no. El dia que presenti la llei, que per cert, no n'ha parlat. És a dir, el dia que presenti una llei en la qual configuri què és l'Escola d'Administració Pública, aleshores em creuré algunes de les coses que diu. Escolti, que el seu somni és molt bonic, eh?, jo no dic que..., no li faig cap retret sobre el seu somni. Però jo tenia un profe a la facultat que deia somni en gran però la realitat el posarà al seu lloc.

I la realitat el posarà al seu lloc en el moment que vostè vegi l'articulat d'una llei en el qual digui exactament què és l'Escola d'Administració Pública, quines funcions té, quin personal està adscrit en aquesta Escola i quines entitats s'eliminen perquè vostè pugui fer això. Per exemple, quina capacitat vostè tindrà directiva sobre el CEJFE? Cap ni una. És una entitat diferenciada. Quina autoritat vostè tindrà sobre Ivàlua, que diu que algunes coses les han assumit vostè, cosa que tampoc entenc perquè, si tenim un institut d'avaluació aquest institut és el que ha de fer aquesta feina. I si vostè vol fer aquesta feina, que crec que sí que l'hauria de fer, vol dir que Ivàlua ha d'estar dins l'Escola d'Administració Pública.

Per tant, això necessita una reorganització molt gran sobre què és. Perquè aleshores farem central el que és la formació de l'Administració pública no només de la Generalitat, sinó del seu global. Miri, jo feia una broma quan era director quan vaig entrar, perquè tots els directius de la Generalitat quan volien fer un màster si el director era molt de dretes el feien a IC. I si era una mica d'esquerres el feien a

ESADE, però tots el feien fora. I jo creia que l'havien de fer dins l'escola. Però saps per què no el fan dins l'escola? (*Veus de fons.*) No, ja ho sé...

La presidenta

Diputat...

Agustí Colomines i Companys

Jo mateix –acabo en un moment–, jo mateix vaig crear un màster a l'Escola, però sap per què és?, perquè l'Escola d'Administració Pública hauria de tenir una categoria universitària que no té, i aquest és el gran problema.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Procediríem de major a menor acabat pel grup que dona suport al Govern, i ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb el diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta, agrair la intervenció del senyor Jaume Magre, director de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Bé, jo volia..., o sigui, de tot el que ens ha exposat que, com deia el diputat Colomines, és un disseny d'una idea del que es vol per l'Escola d'Administració Pública, però hem de partir del principi. Per fer tot això cal que tinguem una llei de l'Escola d'Administració Pública i cal que, a més, aquesta llei cavalqui en paral·lel a l'altra llei que se n'ha fet menció, que és la Llei d'Ocupació Pública. És a dir, necessitem regular aquests aspectes de formació, de recerca, de selecció, tots els objectius que es volen assolir amb l'Escola d'Administració Pública, però alhora també necessitem regular el mecanisme i els drets i deures de l'àmbit dels treballadors i treballadores públiques.

Per tant, des d'aquest punt de vista són dues normes que estem esperant que ens arribin al Parlament que estem..., que fa molt de temps, de fet ja el Govern d'Esquerra Republicana ja li va donar un gran impuls i pràcticament les tenia enllestides, però no acaben d'arribar. Ja fa més d'un any, un any pràcticament, que hi ha el Govern del PSC i en canvi aquests dos documents que nosaltres creiem que

són claus, aquestes dues lleis són claus per poder articular totes les propostes a l'entorn que vostè ara mateix expressava, doncs encara no han arribat a la seu parlamentària.

I, per tant, la primera és quin calendari hi ha perquè finalment es registrin aquests dos projectes de llei en el Parlament i d'altra banda que ens pugui aprofundir molt més sobre la Llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, perquè d'això no n'ha dit res i crec que és l'element central on hauria de pivotar precisament tota la base de la qual vostè ens ha exposat, de quines són les seves línies estratègiques. Per tant, avui esperàvem que hi hagués una exposició clara i diàfana sobre el contingut d'aquesta llei.

D'altra banda, ens ha explicat aquestes línies estratègiques, però també li demanàvem, li demanem una major concreció. És a dir, ens ha dotat d'alguns elements, però crec que queda tot excessivament poc definit. Per tant, també ens agradaria que aquestes línies també les poguéssim concretar amb accions més concretes. De fet, ens ha exposat en certa manera des del món de les idees quina escola es vol. Nosaltres aquí tenim l'obligació d'exigir des del món no només de la realitat, sinó des del món dels fets com farem aquesta Escola.

Per tant, des d'aquest punt de vista necessitem aquests elements i per tant quins són els projectes que es volen impulsar. De fet, ha fet algunes afirmacions que jo també li volia posar un petit però al voltant. Per exemple, ha dit que respecte a la Llei d'Ocupació Pública, quan ens ha parlat de l'alta direcció, quan ens ha parlat de la selecció de personal, quan ens ha parlat també de les habilitats, que d'això també li faré després una pregunta, ha dit que és molt probable que això tiri endavant. Bé, no jugui a probabilitats, això tirarà endavant cita els suports necessaris per tirar endavant i per tenir els suports necessaris per tirar endavant cal que els grups parlamentaris aquí presents la treballem i tinguem capacitat de negociació.

Per tant, jo ho veig bastant, ara mateix, no vull ser negatiu, però ho veig bastant improbable, atenent que fa un any que estem esperant que arribi la Llei d'Ocupació Pública. Per tant, no doni altes probabilitats a que això prosperarà. S'ha de treballar i no menystingui la feina que hi ha d'haver en aquest Parlament al respecte.

D'altra banda, també ens agradaria saber quina és la posició del CETRA o dels debats que s'estan tenint en el marc del CETRA respecte aquestes dues lleis, tant la d'Ocupació Pública com la d'Administració Pública i que vostè ens pugui transmetre si això s'ha qüestionat.

D'altra banda, ens ha parlat d'aquesta voluntat d'homogeneïtzació o pràcticament d'unificació, d'un únic estàndard per totes les institucions del país. Nosaltres aquí el que li volem demanar és que també es tingui en compte la diversificació. No és el mateix un ajuntament que un consell comarcal que la Generalitat de Catalunya. Crec que les dimensions importen, però no només importen, sinó que a més hi ha casuístiques molt diferenciades en l'àmbit de la dinàmica del dia a dia. No podem pensar en una fórmula uniformitzadora, sinó que necessitem pensar precisament en aquesta diversitat que tenim en les diferents institucions del país. I per tant, ens ha posat en certa manera en alerta quan vostè ha fet referència a aquesta homogeneïtzació.

Però en qualsevol cas és molt important que tinguem un model territorialitzat i això també va pels cursos. Els cursos de formació també han d'estar territorialitzats i hem de descentralitzar aquesta formació i l'hem de fer arribar arreu del país, no focalitzar en un lloc concret, sinó focalitzada arreu de tot el territori del país, per tal que també hi tingui una major incidència i que també hi tingui, lògicament, una major participació.

I respecte, com li deia, respecte als habilitats estatals, quina info tenen vostès del procés de formació i preparació de la convocatòria d'habilitats estatals, secretaris i interventors? Ens agradaria que ens aprofundís sobre la qüestió, perquè bé, em sembla que hi ha hagut alguna..., ens ha arribat alguna alerta respecte també a la llengua d'ús d'aquesta formació, a la llengua de la selecció i per tant ens agradaria que vostè també ens expliqués com ha anat tot plegat i quin és el paper de l'Escola d'Administració Pública en tot plegat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Procedim a continuació al Partit Popular amb el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Director, li agraeixo la seva presència avui en aquesta comissió, però permeti'm que li parli clar, que és que estem davant d'una crisi profunda del model de l'Administració pública a Catalunya, una crisi que no és nova, però que veiem com s'agreuja any rere any, sense una resposta institucional que considerem que estigui a l'alçada d'aquest repte. Els serveis públics essencials que han de sostenir el benestar de la ciutadania, l'educació, la salut, els serveis socials, l'habitatge, es troben infrafinançats, infradotats i sobretot infraorganitzats, també. I això no ho diem només des del Partit Popular.

El Síndic de Greuges en el seu informe de l'any 2023 ja alertava de les disfuncions estructurals de l'Administració catalana i que són tan greus que comprometen el dret a la ciutadania a rebre uns serveis públics de qualitat, i això ens sembla extremadament greu.

Fitxer 5

Perquè mentrestant veiem com tenim una estructura macroadministrativa, que continua creixent en cúpules directives, en ens instrumentals, en organismes paral·lels, però sense aportar més proximitat, més eficiència i, sobretot, més control democràtic.

I això nosaltres considerem que no és una gestió moderna, és l'acumular càrrecs i el fragmentar responsabilitats. I aquesta realitat ve sostinguda també per les dades de l'Idescat, on s'estableix que el quaranta-vuit per cent del personal de l'Administració pública a Catalunya té més de cinquanta anys. I, malgrat aquesta situació, la taxa de reposició efectiva segueix sent totalment insuficient. Falten milers d'efectius en moltíssimes àrees clau, com en sanitat, atenció primària, la inspecció educativa o la gestió digital. I, mentre això passa, veiem com les convocatòries de selecció de personal continuen sent lentes, rígides i molt allunyades del que demanda el mercat laboral públic.

I, en aquest context, nosaltres considerem que cal preguntar-se quin és el paper que juga l'Escola d'Administració Pública i si s'està assumint realment en el seu rol com

a motor de canvi que necessita l'Administració o si bé s'està optant per una posició més còmoda, més tècnica, inclús secundària. I és que els informes interns de la pròpia Escola d'Administració Pública, com el panorama de la funció pública o els treballs sobre la direcció pública professional mostren una diagnosi que considerem que és molt clara i vostès mateixos l'exposen, és que la manca de relleu generacional, la manca de lideratge públic professionalitzat, manca d'estratègia coherent de desenvolupament competencial al llarg de la carrera administrativa, però fan una molt bona diagnosi, amb tot això doncs hi estem d'acord, però considerem que falta acció.

I nosaltres creiem que falten programes intensius per formar gestors capaços de liderar tots aquests projectes públics, perquè on són els itineraris de lideratge que preparen els directius per fer front a les situacions complexes a l'Administració pública?, ja siguin qüestions com l'habitatge o com la sanitat. I perquè encara no s'ha desplegat amb força el model de direcció pública professional que porta encara més de deu anys encallat? I el que a nosaltres també ens sembla fonamental és que la innovació a l'Administració pública s'ha de dur a terme i no pot ser simplement una paraula buida, perquè parlem constantment de digitalització, però veiem com l'Administració digital a dia d'avui continua sent un laberint per gran part de la ciutadania, inclús per la majoria de treballadors públics.

Perquè parlem d'eficiència, però no avaluem realment l'impacte de les polítiques públiques. Si volem parlar de proximitat, però centralitzem els serveis en un mateix territori i no els descentralitzem de la mà del món local per tal d'enfortir el territori, doncs tenim un problema. I director, vostè dirigeix un òrgan que hauria de ser l'avantguarda d'aquest canvi. I ara mateix la ciutadania necessita una administració pública que sigui capaç de transformar la realitat que vivim. I nosaltres considerem que des de l'Escola d'Administració Pública ha de liderar tot aquest procés amb coratge i amb valentia, també.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta, i moltes gràcies a vostè també per la seva compareixença, per venir a explicar totes les necessitats i la labor de l'Escola d'Administració Pública. Bé, si parlem de l'organització de l'Administració pública, ja no només a nivell autonòmic, sinó a nivell estatal, des de VOX ja partim d'una posició que està ben allunyada de la del resta de grups parlamentaris d'aquesta cambra. Un d'aquests grans errors que ens va portar la Constitució del 78, també té virtuts, però s'ha de dir, també té errors, és aquesta organització amb un model autonòmic descentralitzat, que no ha repercutit tampoc en una eficiència ni una millora dels serveis públics.

I ja des d'aquest pacte inicial la descentralització de determinades competències va permetre un engrandiment de l'Administració. Els pactes del bipartidisme, no només pactes que vinguin ara mateix de Sánchez amb els separatistes, sinó que ja des de l'any 96 amb el Partit Popular i amb els pactes dels separatistes, tota l'Administració pública catalana no va fer més que créixer i créixer. I ara amb aquestes declaracions d'aquest cap de setmana que hem sentit del Congrés del Partit Popular, on tornen a fer-se ullets Populars i Puigdemont, Populars i Junts, doncs des de VOX no podem més que preocupar-nos de veure un possible engrandiment, malgrat les declaracions del diputat Popular que ha parlat abans que jo, que encara continuï creixent aquesta Administració pública a Catalunya.

Molts cops es parla que Catalunya està infrafinançada, sí que veiem que hi ha determinats aspectes que faria falta poder una miqueta més de financiació, però no podem parlar que Catalunya sigui una regió infrafinançada, sobretot comparada amb altres regions, amb altres comunitats autònomes d'Espanya on paguen molt menys impostos que nosaltres. Tenim els catalans com els espanyols més asfixiats, els espanyols que fan més esforç fiscal per pagar totes les taxes que vostès, uns i altres, els han imposat. Per què? Per tenir una administració gran.

Però aquesta Administració tan gran que tenim és eficient, és eficaç, arriba fins a tots els catalans? Perquè veiem unes llistes d'espera que no fan més que créixer, una sanitat on s'ha d'esperar mesos i mesos per ser atès a la sanitat pública, veiem que tenim col·legis barracó, per tant, que no s'està organitzant bé tota aquesta gran

Administració que han volgut donar. Per què l'han volgut fer? Doncs simplement per suplantar les institucions de l'Estat. Aquí, de fet, tenim més institucions que qualsevol altra regió, que si les vegueries, que si els consells comarcals, cap d'ells tenen una funció real per millorar la vida dels catalans.

Doncs, en aquest sentit, m'agradaria preguntar-li quina és la seva visió per fer-la una miqueta més primeta, per intentar treure aquesta *grasa*, tot aquest greix que té l'Administració pública catalana, tants diners que se'n van amb alts càrrecs, amb organismes innecessaris, organismes duplicats, organismes que no tenen un impacte en la vida, en la millora dels serveis i, per tant, de la vida dels catalans.

També estem en un període de transformació. Vam viure l'entrada d'internet com un gran canvi, i ara tenim la intel·ligència artificial. Veu vostè alguna possibilitat d'incorporar les noves tecnologies, la intel·ligència artificial, per tal de reduir tots aquests tràmits, de fer-les més àgils, de fer-les més petitons, que no haguem de donar voltes i voltes a l'Administració pública per fer qualsevol tràmit, el més petit de tots.

Per últim, i en aquesta mateixa línia, tenim una administració costosa, tenim una administració molt, molt gran, la més gran de tot l'Estat. A nosaltres ens agradaria saber com faria vostè, si proposaria algun tipus de millora per tal de fer-la més àgil, més petita, i que vagi directament a allò que es necessita, i no en tantes estructures polítiques innecessàries, que fan molt contents els partits polítics, però als catalans els costa molts calés.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, amb el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta, i aprofito per desitjar-te molta sort i encerts com a presidenta d'aquesta comissió. Senyor director, gràcies per la seva compareixença, val a dir que m'ha agradat molt el to, i m'ha agradat molt..., crec que ha expressat tot el que ens volia transmetre a aquesta comissió amb una certa passió, la qual és d'agrar,

sobretot en un tema que per molta gent pot sonar avorrit, però que bé, qui ho viu i qui s'ho creu, doncs, com deia el senyor Colomines, és un somni molts cops, i per tant, benvingut sigui.

I benvingut sigui perquè per nosaltres, els Comuns, la transformació necessària de l'Escola d'Administració Pública, que en definitiva ha de ser la inèrcia cap a una transformació de la pròpia Administració té a veure amb aquest compromís polític. No és una qüestió purament tècnica, sinó que per nosaltres ha d'haver aquesta intencionalitat política si volem una Administració pública que sigui moderna, que sigui eficaç, i sobretot que sigui compromesa amb els drets només podrem fer-ho des d'aquest compromís polític i no pas amb una..., necessita d'aquest lideratge polític i no única i exclusivament tècnic.

Algunes preguntes. Jo crec que ja ha deixat més o menys clar com s'adapta aquest nou model organitzatiu als grans reptes de la funció pública en totes les administracions, ja s'hi ha referit, no li demano que vagi més enllà, però sí que m'agradaria que em digués com es pot concretar alguns compromisos que hauria de tenir l'Administració, la igualtat, la paritat, la incorporació de col·lectius infrarepresentats a la funció pública, com es pot concretar això i si es pot treballar des de l'Escola d'Administració Pública.

En aquest sentit també com s'incorpora de forma estructural la perspectiva de gènere o la perspectiva feminista, la justícia climàtica, els drets LGTBI en la formació del personal públic. Com som capaços de transmetre aquesta interseccionalitat volguda per l'Administració des d'aquests valors en la formació de la funció pública.

També ens sembla molt interessant i per nosaltres és imprescindible el reforç d'aquestes aliances que són estratègiques i que també s'hi ha referit, universitats, xarxes internacionals, però també en espais com la CETRA, com la Comissió d'Experts de Transformació de la Generalitat. Voldríem també conèixer més detalls sobre aquest programa pilot presentat per la secretària general de Presidència, quin és el seu abast, com es coordina amb l'Escola, quins mecanismes s'establiran per garantir que es fomenti la professionalització, la transparència i la diversitat. Aquí, en aquest sentit, no li demano que ens faci espòiler, però sí sobre la futura llei de

directius professionals, directius públics professionals, quin paper jugaria en aquest cas a l'escola, que creiem que hauria de ser un paper determinant en aquest sentit.

I bé, bàsicament donar-li suport. Jo crec que una transformació com la que planteja i que és molt necessària no es fa en dos dies, és evident, i que necessita d'aquests canvis estructurals i que té dret a un marge d'espai per treballar i fer-ho. Per nosaltres, el que volem és una escola que no formi única i exclusivament tècnics i tècniques, sinó que formi servidors públics i els servidors públics amb aquests valors, amb aquesta voluntat de servei d'una banda, però sobretot entenent la diversitat de la ciutadania i entenent la diversitat com un valor que faci que la interseccionalitat estigui incorporada en aquesta funció pública com un element diferenciador del que hem tingut fins ara, tot estructurat amb calaixos i que, per tant, necessitem que la funció pública avanci en aquest sentit.

I moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. En no ser-hi presents del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, ni el Grup Mixt seria el torn del Grup Socialistes i Units per Avançar, amb la seva diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Bon dia, primer, donar les gràcies al director i a tot l'equip que l'acompanya i gràcies per la compareixença. Des del Grup Socialista i Units per Avançar valorem la feina de l'Escola d'Administració Pública, creiem que és l'eix vertebrador de la formació i la professionalització de la funció pública en aquest país. És imprescindible perquè una administració funcioni i que tinguem empleats formats per garantir aquests serveis públics que siguin eficients i que siguin pròxims a la ciutadania, i constatem l'esforç realitzat en matèria de formació per part de l'Escola. Això sí, cal assegurar que aquests programes arribin de manera equitativa a tots els cossos i totes les categories professionals i així evitant desigualtats en l'accés de la formació contínua entre l'Administració general o administració local o en l'àmbit de serveis socials i educatius.

Ens preocupa i molt les diferències, moltes vegades, a veure si me pot dir, de participació, ja ho ha comentat el company d'Esquerra Republicana, segons territori i gènere en la formació. Llavors, instem l'Escola a continuar la feina que està fent amb plans efectius per reduir aquesta bretxa de participació. I li diu una funcionària dona i de Tarragona. És a dir, sabem que l'Escola treballa i té xarxa i fa perquè arribi a tothom, però sí que és veritat que aquesta diferenciació moltes vegades de territori és complicat. Reconeixem l'esforç d'aquests últims mesos, cal continuar treballant per consolidar l'Escola i ha de continuar sent l'eina realment de transformació de la formació del sector públic català.

Tenia unes preguntes preparades, però també volia dir-li que el convidem a venir pròximament a presentar aquest perfil que ha comentat funcional i competencial dintre d'un dels eixos que vostè ha comentat. Crec que seria superinteressant que vingués a acabar de dedicar-li únicament aquests vint minuts més deu a explicar en què consisteix, perquè crec que és molt interessant per tots i totes.

I com a preguntes li volia preguntar com ha integrat la intel·ligència artificial a l'Escola d'Administració Pública i com col·labora l'escola amb els departaments i com s'identifiquen les necessitats formatives, reals i específiques de cada un.

I per finalitzar, només li volia comentar al diputat Colomines, que parlava que vostè havia parlat d'un...

Fitxer 6

somni i que els somnis només són això. I jo realment el que opino dels somnis és que aquests són un desig i són una visió que impulsa a superar els límits i a explorar el que som capaços d'aconseguir les persones i l'Administració i, en aquest cas l'Escola d'Administració Pública. I jo personalment, senyor Magre, he vist això, ganes de superar límits, ganes de somiar i per què no? Somiar mai ha sigut dolent.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per tal de poder respondre les diverses qüestions que s'han plantejat en el debat, obrim un nou torn de deu minuts per part del director Jaume Magre.

Gràcies.

Jaume Magre Ferran (director de l'Escola d'Administració Pública)

Moltíssimes gràcies per la intervenció de tots els representants. M'han fet sentir molt còmode, la veritat. Tot han sigut intervencions molt pertinents, per tant, els dono les gràcies a tots.

Per intentar respondre d'una manera una mica més general, perquè si he d'anar punt a punt no acabariem mai, jo voldria que se n'adonessin, i això va molt pel senyor Jordi Albert, i també pel senyor Colomines. He insistit constantment al llarg de la meva intervenció la idea de cooperació o la idea de xarxa. Tinc la sensació que en molts casos acabem parapetant-nos per no produir el canvi amb la necessitat que la legislació acompanyi el que volem començar. I el camí que tenim per córrer sempre és molt.

És necessària una llei per l'Escola? Naturalment. I a més a més, ja els puc avançar que la solució contextual que es va trobar en l'anterior mandat de col·locar la llei en el projecte de llei d'ocupació pública, que era una solució com molt de mínims, s'ha acabat decidint que no és la bona solució i que, per tant, començarem a treballar amb una nova llei. Per tant, és indispensable encara que només sigui pensant en la institució. Tinguin present que jo al meu despatx tinc darrere el senyor Prat de la Riba que em mira el clatell constantment i m'obliga. Per tant, malgrat que el retrat no és l'autèntic, que està a la Diputació de Barcelona com tantes altres coses, aquí tinc en Prat de la Riba mirant-me.

Per tant, és indispensable la llei. Però crec que podem córrer moltíssim, podem caminar moltíssim en el mentrestant, si partim de la idea de xarxa i de cooperació. És necessari que el CEFJE depengui de l'escola? No estrictament. És un tipus de formació extraordinàriament especialitzada. En l'ideal seria bo, probablement, però què hem d'aconseguir nosaltres? Hem d'aconseguir que tots treballem d'una determinada manera i que això acabaran implicant al final, en aquesta espècie d'ariet, que és la part metodològica, al final fins i tot el model de formació haurem

d'intentar pactar. Per tant, aquest és un camí que comencem, que ja hem començat, que jo crec que és seriós.

Tot això ho estem fent, efectivament, senyor Colomines, amb dues persones. Un físic i un matemàtic que han entrat de nou –vostè no hi era–, i em recolzo molt sobre aquests perfils molt més especialitzats que van molt bé a l'Escola. Crec que tenim un camí per córrer sense necessitat d'estar contínuament pendents una mica de, si no és a través de la llei, no, no, aquí a través de la cooperació, a través de la idea de xarxa podem parlar amb els nostres cosins germans que són el CEFJE i l'Institut de Seguretat, però podem parlar també tranquil·lament amb el govern local, del que en tinc sempre un respecte exquisit, perquè jo sóc especialista precisament en govern local.

Jo sóc professor a la Facultat de Dret i tot el que fa referència a govern local és el tema que em toca molt de prop i, per tant, tindrè sempre un respecte infinit a l'autonomia local i la capacitat d'autoorganització i sóc molt conscient que moltes de les coses que no han arribat a bon port, parlo normativament, han sigut perquè el respecte no ha sigut probablement el que pertocava. Fins i tot em puc arribar a imaginar que la llei que vostès van proposar, que està molt bé, va tenir alguns problemes en aquest sentit. Per tant, cooperació, xarxa institucional, això sí, un element central de l'Escola que és el que li pertoca i el que estan esperant tots els actors, perquè quan ens reuneixes amb ells, tothom admet la posició que té l'Escola i admet que ells, que som nosaltres els que hem de fer la primera proposta.

És el que estem fent, però pactant-ho tot. Per tant, la primera idea que vull posar-los a la taula, que resol moltes de les coses de les quals han anat parlant, és naturalment que hi haurà una llei. Naturalment. La 4/87 no..., ja ha quedat limitada en moltes coses. És necessari. Quin termini tenim? No ho sé, quin termini tenim. Depèn de tants factors contextuais que és que és impossible que ara pugui donar-li una data ni com està. Es reprendrà? I ara ho puc dir en seu parlamentària, i es reprendrà? Sí, sí, ara jo crec que ja es pot dir sense cap tipus de problema. Terminis és impossible que ens pugui posar sobre la taula.

Però insisteixo, podem fer molt camí, l'estem fent, i tothom està completament alineat, que aquesta és una de les gràcies que té el procés que hem començat. La

gent està disposada a treballar conjuntament. Vaig anar al Consell Rector del CEFJE, vaig exposar davant del Consell aquesta idea, va ser acceptada per tothom. A l'Institut de Seguretat fa quatre dies el mateix. Per tant, això ja és un inici, no és un somni –probablement ho sigui, no ho sé–, però ja ha començat això, ja ho estem fent.

Per exemple, amb la sotsdirectora Mei Pararols hem aconseguit, i encara que els sorprengui, no s'havia aconseguit fins ara, fer una enquesta de detecció de necessitats que la representant del Partit Socialista em demanava. Ja tenim un sistema de detecció de necessitats, una enquesta comuna de tots els departaments. Per primera vegada. Que, a més a més, arriba a un detall extraordinari en què haurem de tancar tot el que se'ns demande, i ho haurem de tancar perquè són preguntes obertes, però finalment tindrem un catàleg del qual en podrem lluir.

Partint d'una base molt concreta que ja he posat sobre la taula, fins i tot parlant amb els sindicats, que és que la formació va lligada al lloc de treball, que és un canvi, que ens està costant molt, però és un canvi.

Per tant, sí, sí, això ja ha començat. Ja hem començat a parlar amb els actors, hi estan d'acord. Estem treballant conjuntament. I al final, què ha de produir? Ha de produir un pacte sobre la governança dels actors. I agafo la paraula d'allò que havia imaginat el senyor Agustí Colomines quan va ser director. Aquesta és una frase seva, doncs això és el que hem d'aconseguir. Un pacte per la governança dels actors de formació. Aquest seria el final, per dir-ho així. Bé, són vuit mesos. El treball ha sigut intens. Tinc l'equip de direcció molt alineat, molt. I, per tant, estem estirant fort.

Funcionaris d'habilitació nacional. Senyor Jordi Albert. Clar, aquest tema és important. Més del seixanta per cent dels municipis de Catalunya tenen un funcionari d'habilitació nacional interí o accidental. És un problema gravíssim de funcionament. Ara haurem d'organitzar una primera convocatòria, una convocatòria territorialitzada. És a dir, el nostre paper aquí és un paper menor, però és un pas importantíssim. Quan es va aconseguir aquest pas va ser, en el fons, posar ja la petja. Quin paper tindrem? Tenim un paper subsidiari, no en el curs selectiu. En el curs selectiu sí que tenim un paper.

I m'ha preguntat per la llengua. A veure, aquests temes sempre són complexos, però en el conveni que hem signat Catalunya, Castella – la Manxa i Canàries amb l'Estat, amb l'INAP, l'explicació a per què són aquestes, una d'elles és el fet de tenir dues llengües cooficials. D'acord, aquí ens hem d'agafar, això és l que hem de treballar, i hem d'intentar que, efectivament, sigui en català. Veurem, perquè això no està establert enlloc, però jo crec que aquesta petita clàusula ens pot ajudar. D'acord? Això ho hem de treballar.

Però l'interessant no és aquesta convocatòria. L'interessant és el pacte de la Comissió Bilateral de Coordinació en el qual retorne. Home, això és fantàstic. Això és fantàstic, això és fantàstic pel govern local, perquè una de les grans, grans palanques de canvi és aquí. No vull ser exagerat, no vull ser exagerat, però en tot el que són municipis mitjans i petits, la pràctica habitual, el que ja és comú, és que aquests cossos actuïn com l'alta administració municipal. Doncs vinga, establim-ho, formem-los. Sí, és el que està passant. Formem-los a tots aquests, és el noranta-cinc per cent de la planta municipal de Catalunya, home..., però clar, això és canviar radicalment la formació. Veurem què podem fer, perquè són coses..., és difícil.

Pel que fa a la formació dels cossos nacionals de municipis, es farà una comissió, naturalment, d'especialistes per a crear un pla docent que ens permeti crear algun tipus de màster postgrau, no sé el que serà exactament, universitari, efectivament, com perquè els millors estudiants de les facultats de Drets, Ciències Polítiques i anàlegs puguin passar per l'escola a formar-se. Informació interessant. A més, a més, amb aquests interins hem de fer alguna cosa. Què farem? Dissenyarem una enquesta de necessitats formatives. Passarem aquests interins i aquests interins haurien de venir-se a formar a l'escola en allò que necessiten, de manera recurrent. Hem de fer un acompanyament.

Mentre no puguem enviar noves fornades –que quan arribi arribarà–, noves fornades de secretaris, de moment el que hem de fer és intentar salvar les necessitats formatives dels interins. Per tant, detecció de necessitats i aixoplugar-los. Tenim vuit propostes que presentarem al proper Consell Rector sobre la relació de l'Escola amb els habilitats nacionals, secretaris i interventors, des de nivell més simbòlic fins a nivell pràctic de relacions entre els diferents actors institucionals de la Generalitat.

Per tant, és un tema en què hi hem entrat molt seriosament. Disculpin, he contestat el que he pogut. Qualsevol cosa que necessiten estic al seu servei.

La presidenta

Moltes gràcies al director de l'Escola d'Administració Pública, al senyor Jaume Magre, i a la resta de l'equip que avui l'acompanya en aquesta comissió. Nosaltres suspendríem la sessió un minut per acompanyar i procedir al següent punt de l'ordre del dia.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

Fitxer 7

La presidenta

Diputats, reprenem la sessió.

Projecte de llei de l'Estatut de municipis rurals (Elaboració del Dictamen)

200-00001/15

Amb el tercer punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de l'Estatut de Municipis Rurals. Pregunto en primer lloc a la ponent relatora d'aquesta Llei de l'Estatut de Municipis Rurals, la diputada Marta Vilalta, si vol intervenir per presentar els treballs de la ponència, donaríem un temps de cinc minuts. Endavant, diputada.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta, per explicar una mica els treballs i també la incorporació o la presentació de dues esmenes tècniques d'última hora. Per tant, començo fent una mica de repàs d'on venim. Es comença a parlar d'un estatut per a micropobles. Ja fa uns quants anys, quan el 2020, en aquest cas va ser l'Associació de

Micropobles de Catalunya, que va fer la proposta base d'un estatut propi, amb la voluntat de decidir el seu propi futur i també de treballar per un equilibri territorial.

Aquella iniciativa, que de fet ben aviat va comptar amb el màxim suport de les forces polítiques del país, també se la va fer seva el Govern d'aleshores, en aquell moment sota la presidència del president Pere Aragonès, que va engegar els treballs, els grups de treballs per elaborar l'avantprojecte de llei que avui ja portem a votació, l'Avantprojecte de llei de l'Estatut de Municipis Rurals, amb la participació de tots aquells treballs de les entitats municipalistes i també dels experts.

Aquells treballs i tota la tramitació normativa pertinent es van allargar fins a principis del 2024 i és l'abril del 2024 quan el Govern va aprovar aquell projecte de llei, però en aquell moment la convocatòria electoral a Catalunya, les eleccions del 12 de maig del 2024, van impossibilitar que la llei pogués avançar en la seva tramitació. El nou Govern, el Govern actual, el Govern del president Illa, va seguir amb aquest compromís, també en compliment dels acords d'investidura, i va aprovar el text íntegre d'aquesta llei el 15 d'octubre del 2024. És en aquest moment quan entrem en joc el Parlament de Catalunya i ens arriben tots els treballs dels grups parlamentaris d'aquesta cambra.

Arribava, per tant, al Parlament una llei esperada, una llei volguda per l'equilibri territorial i per les oportunitats del nostre país. Al Parlament vam fer el debat a la totalitat el 27 de novembre del 2024, un debat, per cert, en el qual no hi van haver esmenes a la totalitat, no hi va haver cap esmena a la totalitat, un fet bastant inèdit pels temps que corren. I recordaran, doncs, que també es va fer coincidir aquell debat a la totalitat amb un acte amb els alcaldes i alcaldesses dels municipis rurals, aquí a l'Auditori del Parlament.

A partir d'aquí vam constituir la ponència el 23 de gener del 2025. Es van designar els membres ponents de tots els grups parlamentaris, entre els quals també la ponent relatora, que soc jo mateixa. Partíem d'un text de consens i d'una voluntat de millorar tot allò que es pogués en el tràmit parlamentari, però sent també el més fidels possibles al text inicial. I sempre intentant mantenir que qualsevol esmena o transacció o acord comptés també amb aquest màxim consens per no desvirtuar ni desdibuixar aquesta llei.

Vam aprovar quatre compareixences. Aquestes van ser la de l'Associació de Micropobles de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Entitat Eines de Repoblament Rural. Aquestes compareixences es van substanciar entre el 10 i el 17 de febrer. A partir d'aquí es va obrir el termini d'esmenes fins al 17 de març, atès que ho vam tramitar també per urgència amb la voluntat d'escurçar al màxim els terminis. Es van presentar fins a cent vint-i-cinc esmenes, i això tenint en compte que ens havíem conjurat a pràcticament no fer esmenes, i tot i així al final cent vint-i-cinc esmenes sumades entre tots els grups parlamentaris.

Per debatre aquestes esmenes vam fer tres sessions de ponència, el 5 de maig, el 19 de maig i el 19 de juny, l'última ja per tancar el predictamen i l'informe. Unes reunions en les quals van participar els grups parlamentaris del PSC i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, els Comuns i la CUP. Els resultats dels treballs és l'informe que avui portem a votació i que són els següents. D'aquestes cent vint-i-cinc esmenes se n'han acceptat i recomanat directament catorze, se n'han transaccionat vint-i-sis, s'han fet dues esmenes tècniques, que també votarem, i correccions lingüístiques.

Així mateix aprofito per explicar que s'han presentat dues esmenes tècniques d'última hora, que han estat registrades aquest matí per cinc grups parlamentaris i que la Mesa de la comissió ja ha admès a tràmit, que es votaran quan així ho explicarà la presidenta, al final del guió de votacions, però que són molt senzilles.

La primera d'aquestes esmenes, bàsicament la necessitat d'aquesta esmena és que l'acord què havíem arribat per modificar la disposició addicional primera, incorporàvem el concepte «comarca urbana». És un concepte que en l'apartat de definicions de la llei no s'hi recull, per tant podíem entrar en una contradicció o en una inseguretat jurídica. No acabàvem de fer per tant bé la nostra feina i en aquest sentit el que hem fet és canviar la frase, però per voler dir el mateix.

En lloc de dir que tots aquells municipis de població inferior a dos mil habitants que pertanyien a comarques urbanes o limítrofes doncs ara el que diem és aquells municipis de menys de dos mil habitants que no siguin de comarques rurals. Per tant

ho diem a l'invers però volem dir el mateix i sense incorporar aquest concepte de comarca urbana.

I la segona esmena que avui hem registrat és afegir un incís en aquesta mateixa Disposició Addicional Primera quan fem referència a que el procés de sol·licitud per aquells municipis que puguin ser incorporats en els beneficis de la llei només afecta en el cas dos d'aquesta mateixa disposició addicional.

Acabo, presidenta, només per dir que avui fem el penúltim pas i que si tot va bé la setmana que ve al Ple aprovarem aquesta llei que ha comptat, com deia a l'inici, del màxim consens possible i abans que res ja ho farem al Ple també la setmana vinent però volia aprofitar per agrair a totes les persones que han fet possible aquesta llei, des dels membres del Govern anterior i els diputats i diputades de la legislatura passada, òbviament al Govern també actual, als companys de ponència, als serveis jurídics, lingüístics i a la gestora de la comissió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara donaríem la paraula als grups parlamentaris per defensar les esmenes presentades o per posicionar-se sobre l'informe de la ponència, si així ho sol·liciten. Crec que algun grup parlamentari ens ho ha fet arribar a la Mesa. A l'hora de la intervenció en primer lloc seria del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, amb la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Jo seré molt breu perquè al final la relatora ho ha explicat molt bé i jo volia fer una petita intervenció d'agraïment, no? Agraïment a tots els grups que han participat en les ponències, els grups que no han participat però han presentat...

Fitxer 8

esmenes, també donar les gràcies per la feina.

Crec que aquesta llei que, com m'ha explicat la companya Vilalta, ve del Govern anterior però que surt, crec, fermament que ha millorat amb la feina d'aquests últims mesos i amb les esmenes presentades. Ja veníem d'un text amb molt de consens, però segueixo creient que surt molt més consensuat també amb el govern actual i deixeu-me un momentet que doni les gràcies, també, en especial a l'equip de juristes del meu grup, a l'Eudald, que com a diputada novella he de dir que m'ha acompanyat i m'ha fet que la feina fos més fàcil. I a la relatora Marta Vilalta, que ho ha fet fàcil, ha sigut..., en tot moment ha estat oberta a negociar, a treballar.

I, com deia, era més una intervenció d'agraïments perquè crec que el moment que estem, que la política moltes vegades està tan devaluada, que la gent no ho valora, el fet que avui arribem a aquest punt ha sigut bastant fàcil, hi ha molts acords, crec que és important, així que gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, gràcies, presidenta. També en aquest ordre de coses que s'han vingut a dir, tant per la ponent relatora com per la portaveu, en aquest cas del Partit Socialista, agrair a tota la col·laboració que s'ha fet des dels diversos grups polítics, totes les esmenes que s'han presentat, perquè sens dubte aquest treball col·laborador, entre tots plegats, sempre aporta millores significatives en el text que, com bé ha dit la diputada Vilalta, va tindre ja una gran acceptació des de bons inicis.

També posar en relleu tota l'ajuda i expertesa que ens han prestat les entitats del món local en aquest sentit, perquè jo crec que gràcies a ells i gràcies també a aquest moviment que va sorgir de baix cap a dalt ha fet que aquesta llei avui sigui una realitat, sobretot que toqui de peus a terra, i per tant jo crec que ens hem de congratular tots per aquest dia d'avui, sobretot pel dia que s'aprovi definitivament en seu parlamentària.

Per tant, res més. Simplement agrair a tots els companys dels diversos grups parlamentaris la seva tasca i bona predisposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, ara amb el barret més de grup parlamentari, només per posicionar-nos també a favor de les esmenes recomanades i transaccionades. Algunes són qüestions tècniques i de millora de tècnica jurídica i que era necessari, i per tant creiem que ha millorat el text sense perdre aquest consens i els pilars bàsics d'aquesta llei. Sí que voldríem aprofitar per destacar tres dels acords que hem treballat amb les entitats municipalistes i que creiem que, això, consoliden i encara fan més fort, enforteixen aquesta llei.

D'una banda, hem sigut capaços d'incloure en les finalitats de la llei també la difusió i promoció de la llengua catalana en els municipis rurals. Era una demanda dels propis municipis de reivindicar que ells també hi tenen un paper rellevant i així ha quedat inclòs en l'informe de ponència. També la incorporació dels municipis menors de dos mil habitants, que quedaven fora de la tipificació legal de municipis rurals perquè no complien tots els requisits, però que a través d'una modificació de la disposició addicional justament fem que aquests municipis puguin ser incorporats i es beneficiïn de totes les qüestions que es recullen en la llei, al voltant d'entre dotze i quinze municipis i creiem que justament no havíem d'excloure ningú en aquest cas.

I finalment una tercera gran transacció, un tercer gran acord que és també l'increment del fons específic que crea aquesta llei, un fons específic d'especial atenció per als municipis rurals i aquí el que fem és discriminació positiva en la manera de calcular aquests fons pels municipis d'especial atenció, que són majoritàriament aquells municipis de menys de cinc-cents habitants, que encara necessiten més suport.

Per contra, també ho volem deixar clar ara que votarem, doncs hem rebutjat i no donem suport a totes aquelles esmenes de VOX, tant pels fons com per la forma i també d'algunes esmenes que per bé que podem compartir el sentit, com per

exemple la millora de finançament dels consells comarcals, és evident que hi estem d'acord però creiem que no era ni el lloc ni el moment anar a través d'aquesta llei de regular qüestions que probablement han d'anar a altres lleis, com la Llei de Governos Locals, la Llei de Finançament Local, etcètera.

Acabo només dient que fem un pas molt rellevant pel país, que també fem un exercici d'utilitat des d'aquest Parlament i en moments de descrèdit de la política o de mals temps per aquesta cosa que és la cosa pública fem una llei, avui el penúltim pas, la setmana que ve l'aprovació definitiva, que regula i que vol treballar per l'equilibri territorial. Reconeixem que hi ha realitats i necessitats diferents i per tant aportem solucions específiques perquè no podem tractar tots els territoris o tots els ajuntaments com si fossin iguals perquè no ho són.

I en aquesta llei, per tant, el que fem és posar-nos les ulleres de la perspectiva rural o de la perspectiva de l'equitat territorial de la mateixa manera que en altres moments ens posem les ulleres de la perspectiva de gènere, entre d'altres. Això és el que fem amb aquesta llei, per tant, la reivindiquem, en serem també absolutament ambiciosos i exigents amb el compliment.

I acabo, com han fet els meus companys de ponència, amb un agraïment a tothom, als companys, com deia, diputats i diputades que han participat d'aquests treballs de ponència, a les entitats que des de l'inici han fet possible aquesta llei, l'Associació de Micropobles, les entitats municipalistes també, Eines de Repoblament Rural i a tots els serveis de la cambra que han acompanyat per arribar fins aquí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Partit Popular de Catalunya, el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. També sumar-nos als agraïments als membres de la ponència per la feina feta i també per la seva disposició a arribar a acords. Estem satisfets que finalment aquesta llei pugui tirar endavant. Ha estat el primer projecte de llei presentat pel Govern aquesta legislatura i tot i la pràctica unanimitat, també cal

destacar que estic segur que a aquests municipis rurals els hagués agradat més diligència i més celeritat en la tramitació, però finalment la cosa ha acabat bé i encarem la recta final perquè aquest projecte de llei sigui realitat i pugui tirar endavant.

Des del Partit Popular ja vam manifestar el nostre suport a aquest projecte perquè considerem que és indispensable establir un marc jurídic per la realitat d'aquests municipis, i tot i que ens sumarem a l'acord mantindrem un conjunt d'esmenes que considerem que milloren el text des del punt de vista tècnic, com des del punt de vista material. Com per exemple, pel que fa a la qüestió de les bonificacions fiscals, on nosaltres proposem eliminar aquesta temporalitat de les bonificacions fiscals, perquè el despoblament del món rural no acabarà en quatre anys. Entenem que és un tema estructural. Tant de bo en quatre anys acabéssim amb aquesta qüestió, però entenem que aquestes bonificacions han de ser permanents.

I dit això, finalitzar, agraint de nou la disposició per arribar a acords amb les nostres esmenes i reiterar que donarem suport a la majoria d'acords adoptats per aquesta ponència.

La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Bé, avui nosaltres tenim sentiments trobats. Tenim sentiments trobats, per una part perquè sí que volem agrair l'actitud i tot l'esforç que han posat les entitats municipalistes, especialment Eines de Repoblament, amb qui hem tingut oportunitat de reunir-nos en diverses ocasions. Hem trobat molts punts d'acord. Igual algun fet concret en el que podríem discrepar, en fi, és normal i ens sembla estupend. Agraïm molt l'esforç que han posat empenyent aquesta cambra perquè aquesta llei es tramités amb la màxima celeritat possible.

I després ve l'altra banda. Des de VOX hem intentat millorar el text en tot el que ha sigut possible. Hem intentat aportar més criteris tècnics, sobretot en les qüestions que no eren, que no estaven ben especificades. Parlem de la borsa d'habitatge, de l'habitatge assequible. En tots aquests àmbits, en aquests articles, vèiem com si

feien brindis al sol. Hi havia mesures que no estaven ben especificades, no estava del tot ben tancat. I després què hem volgut fer? Doncs una miqueta de neteja. Hem volgut polir el text. Hem volgut arreglar-lo i hem volgut treure tot allò que hi sobrava. Hem volgut substituir, per exemple, criteris ideològics com són la perspectiva de gènere i per posar-hi alguna cosa que sí que fa falta als pobles, que és perspectiva de família.

El que reduirà i revertirà aquest despoblament són les famílies. I aquest text no té suficient perspectiva en aquest sentit. Sí que s'imposen molts cops criteris d'imposició, tant lingüístics, d'exclusió de llengües que també se'n parlen als municipis rurals. I, per altra banda, imposició de criteris de gènere, sexuals, que no hi tenen absolutament res a veure en la millora de la vida en aquests municipis.

Per altra banda, hi havia esmenes, deia la diputada d'Esquerra, que no, que totes les de VOX estaven malament en el fons i en la forma. Bé, hi han esmenes que eren pràcticament idèntiques a les d'altres grups, però el sectarisme d'alguns les ha volgut deixar fora, impedit que VOX pogués millorar el text amb la incorporació de les seves esmenes. Què farem? Intentarem votar a favor de tot allò que acabi millorant aquest text, deixar-lo el més maco, el més polit possible.

I, en fi, hi ha qüestions, com hem dit, les ideològiques, les d'imposició, les que no responen a criteris tècnics o no són prou específics, doncs no ens queda una altra opció que votar-hi en contra.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Des del Grup Parlamentari dels Comuns, amb el diputat senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Doncs, també, una intervenció per, sobretot, donar les gràcies, vull donar les gràcies en nom del Grup Parlamentari dels Comuns per la feina que s'ha fet, tant als qui hem participat de la ponència, com també, evidentment, tots els serveis tècnics de la casa. I, sobretot, donar les gràcies a qui ha impulsat, en definitiva, aquesta llei. En nom propi, també haig de dir que estic molt content i il·lusionat, i us ho confesso,

diputats i diputades, perquè que es tramiti una llei que té a veure amb el món local, i que, sobretot, neix del món local, perquè jo crec que el que ha afavorit aquest consens, que ja estava en la legislatura anterior i que s'ha prorrogat en aquesta, doncs, és precisament perquè la llei neix del propi món local.

I, per tant, és una proposta feta des del món local, i que l'únic que fem al Parlament és de notaris, de certificar que, efectivament, aquella proposta té la capacitat de tenir valor de llei, i, per tant, ho fem possible. Avui fem possible, jo crec, que un anhel del món local des de ja fa molts anys, especialment d'aquell món local més oblidat, més lluny de les grans concentracions metropolitanes, i que necessita una atenció diferenciada per una equitat territorial que és una responsabilitat, jo entenc, d'aquest Parlament.

Per tant, jo avui dic, no puc més que donar gràcies a tots aquells que han fet possible, gràcies per haver-me deixat participar de veure com es fa possible una llei com aquesta, i que, per tant, evidentment, votarem aquelles esmenes recomanades, aquelles esmenes transaccionades, i aquelles que no s'han acceptat, jo també diria que qui les ha volgut defensar ha tingut oportunitat de venir a la ponència, i qui en el fons li eren igual, doncs no ha vingut o no ha pogut, però que jo també hagués agraït que hi hagués hagut més participació d'altres grups que després al faristol de l'hemicicle segurament faran una intervenció doncs molt en defensa d'unes esmenes que no han estat capaces de defensar a la ponència.

Gràcies a tothom i insisteixo, gràcies personalment, jo estic molt emocionat avui, gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I finalment, per part del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, nosaltres estem molt contents amb aquest projecte de llei que esdevindrà ben aviat llei. Donar, agrair la feina feta a la Marta, però també a la resta de components d'aquesta ponència, dels partits que hi han participat activament. Dir que a vegades els que es queixen més, com hem pogut veure aquí, són els que, no

diria menys han participat, sinó que diria no han participat directament perquè no han vingut a cap de les reunions de la ponència per defensar les seves esmenes, tot i que n'hem incorporat alguna, fins i tot, d'algun grup que no n'ha participat de cap de les reunions. Per tant, a vegades quan un es queixa, també està bé participar i defensar la seva postura, i en aquest cas no ha estat així.

Però bé, per sort arribem a un final de tràmit que nosaltres considerem com a molt positiu. Ja veníem d'una proposició molt compartida per tot el món rural, sigui pels municipis, per Eines Rurals, per les entitats municipalistes i tots els sectors. Per tant, ja començàvem amb una proposta de llei molt consensuada que al nostre entendre ha millorat amb el procés de ponència, amb les esmenes que hem acceptat, amb les recomanades, com les transaccionades, com les tècniques, totes ajuden a millorar aquest text final, sempre amb la intenció d'encara afavorir més aquest consens que hi ha amb els municipis de Catalunya perquè aquesta llei realment serveixi per millorar els municipis rurals.

Dir que nosaltres vam presentar onze esmenes, de les quals nou s'han acceptat o els hem transaccionat. Per tant, estem contents. Les altres dues,...

Fitxer 9

en principi, les mantindrem vives al Ple, aquesta és la nostra voluntat. Són esmenes que mantindrem vives i que entenem que durant el procés de la ponència el problema no era el que deien, sinó que es considera que potser no haurien d'anar en aquesta llei perquè en el contingut sí que vam veure que tothom hi estava d'acord, però en tot cas, el tema era si havien d'anar en aquesta llei de l'Estatut dels Municipis Rurals o havia d'anar en altres lleis, que compartim que si es fan aquestes altres lleis no cal que vagin aquí, però com que aquestes altres lleis per ara no les tenim sobre la taula preferim mantenir aquestes esmenes vives, per veure si hi ha la majoria suficient per poder-les incorporar.

I també per últim, felicitar-nos perquè també hem arribat a través d'aquestes esmenes que hem arribat a pactar entre els grups participants a la ponència, hem aconseguit un dels objectius que per nosaltres si més no era clau, que cap municipi rural quedés fora i això s'ha aconseguit. Els pocs municipis que no..., que en el

principi de la proposició de llei quedaven fora, molts dels quals, uns quants dels quals eren al Gironès, tots han quedat inclosos en aquesta llei amb les esmenes que hem pactat, per tant molt contents i esperem que la setmana vinent s'aprovi amb la majoria qualificada i que el Govern es comprometi a desplegar-la al més aviat possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Passem a continuació en primer lloc a les votacions, ho faríem amb les esmenes recomanades.

També destacar que hem rebut per part de dos grups parlamentaris algunes votacions diferenciades i que procedirem amb cadascun dels blocs a esmentar.

I si es dona també que algun grup vol també incorporar algun altre tipus de votació que no consti en aquest guió facilitat als ponents, que també ho traslladin a la Mesa previ a la votació.

Passem per tant a aquestes esmenes recomanades per la ponència.

En aquest cas hem fet tres blocs de votació.

El primer agrupa les esmenes números 5, 13, 21, 22, 77, 98, 99 i 101, d'acord?

Procediríem primer de tot als vots favorables?

Per unanimitat.

Passem al segon bloc, que seria les esmenes 20, 25, 81 i 105.

Vots a favor?

També per unanimitat? No, perdó.

Vots en contra?

Un vot en contra.

Abstencions?

Cap abstenció.

Quedaria aprovat també aquest segon bloc.

Passaríem a les esmenes del tercer de les recomanades, que serien la 62 i la 121.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, estaria aprovat amb 1 abstenció.

En segon lloc votariem les esmenes transaccionades entre les ja presentades i el text inicial del projecte de llei que ha proposat la ponència i que tenen a la seva disposició.

Serien en primer lloc les esmenes transaccionades.

En aquest cas també ens han sol·licitat que fem les votacions per línia en el guió de votació.

Començaríem per les esmenes 7, 8, 10, 11 i 12.

Vots favorables?

Vots en contra?

Dos vots en contra.

I abstencions?

Cap abstenció.

A continuació passariem a la votació de l'esmena número 58.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cap abstenció.

Quedaria també aprovada.

La votació següent seria dels articles de les esmenes 63 i 64.

Vots a favor?

(*Remor de veus.*) La 65, perdoneu, han demanat fer-la per separat des del Grup Parlamentari de VOX.

(*Remor de veus.*) Clar, és veritat, són transaccions. (*Persisteix la remor de veus.*)

S'ha de votar 63, 64 i 65.

D'acord, votàriem aquestes tres esmenes amb aquesta transacció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

A continuació, la votació de les esmenes 87 i 88.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions?

Quedaria també aprovada.

Votació de les esmenes 91, 92, 93, 94 i 95, transaccionades.

Vots a favor?

Per unanimitat.

La votació de les esmenes 106, 107, 108, 109 i 111.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada.

Votació de les esmenes 114 i 115, transaccionades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Un vot en contra.

Abstencions?

Cap abstenció.

Quedaria aprovada.

A continuació, la votació de l'esmena 117.

Vots a favor?

Vots en contra?

Quedaria aprovada.

Votació de les esmenes 118 i 119, finalment, de les transaccionades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Un vot en contra i cap abstenció.

Quedaria aprovada.

En tercer lloc, votàrem conjuntament dues esmenes tècniques i de correccions lingüístiques que ha recomanat la ponència i que serien les següents.

Les esmenes tècniques, la reordenació dels articles 25, 26 i 27. La correcció tècnica entre l'article 21.1, que consisteix a afegir la següent frase: «Es crea el Mecanisme Rural de Garantia, que té com a objectiu avaluar.». Revisió lingüística de tot el projecte de llei i sí que al final de tot, abans de procedir a la votació de la resta del text del projecte de llei, les esmentades per la ponent relatora.

Votem aquestes esmenes tècniques.

Vots a favor?

Per unanimitat.

(Remor de veus.) No, no, les votem al final.

Votació de les esmenes no recomanades per la ponència.

En aquest cas, també tenim vots que ens han demanat separats.

Procedirem, en primer lloc, per les esmenes no recomanades del Grup Parlamentari Junts, que totes seran per separat.

En primer lloc, l'esmena número 16.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Vuit vots en contra.

Abstencions?

Dues abstencions.

No quedaria aprovada aquesta.

Passaríem a la votació de l'esmena 100.

Vots a favor?

Quatre vots a favor.

Vots en contra?

Nou vots en contra.

Abstencions?

Dues abstencions.

No quedaria aprovada.

Passaríem a l'esmena 102.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Vuit vots en contra.

Abstencions?

Dues abstencions.

I, finalment, les esmenes no recomanades de Junts, l'esmena 122.

Vots a favor? (*Forta remor de veus.*) Perdó?

122, vots a favor?

Quatre vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Tres.

No quedaria aprovada.

Esmenes no recomanades del Grup Parlamentari Partit Popular de Catalunya.

Faríem tres blocs de votació en aquest cas.

En primer lloc, les esmenes 1, 2, 39, vint-i... (*Remor de veus.*) A veure, perdó.

Perdó. 2, 3, 9, 23, 30, 32, 41, 48, 66, 72, 85, 96, 103, 113 i 110 (*Remor de veus.*)
113 i 120.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Cap abstenció.

No quedaria aprovada.

El segon bloc aglutina les esmenes 24 i 89 del Partit Popular.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

I cap abstenció.

No quedaria aprovada.

I el tercer bloc, esmenes 19, 28 i 110.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció.

No quedaria aprovat.

Pel que fa a les esmenes no recomanades del Grup Parlamentari VOX en Catalunya, hi ha un primer bloc amb el gran paquet d'esmenes 1, 4, 6, 14, 15, 17, 18, 26, 27, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 44, 46, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 61, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80, 82, 83, 84, 86, 97, 112, 116 i 124.

Vots a favor?

Perdó.

(Pau Ferran Navarro demana per parlar.)

Pau Ferran Navarro

En aquest punt demanaríem votació separada també de la 124, que s'han aglutinat en aquest primer bloc.

La presidenta

(Remor de veus.) D'acord.

Sense aquesta, fem la primera votació. D'acord, diputat?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions crec que n'hi hauria una.

No quedaria aprovada.

I finalment la resta d'esmenes, que serien la 43, la 45, la 47, la 67, la 68, la 90, la 104, la 123, la 124 i la 125.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi hauria cap abstenció.

Quedaria aprovat per 14 vots en contra.

Abstencions?

(Forta remor de veus.) Quedaria rebutjada, perdó.

Finalment, esmenes no recomanades del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra.

Faríem també separades.

En primer lloc votació de l'esmena 50.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

(Remor de veus.)

I abstencions?

Fitxer 10

Una única abstenció.

Quedaria rebutjada.

L'esmena 60.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Quinze vots en contra.

Quedaria rebutjada.

A continuació passàriem a les dues esmenes tècniques enviades avui i explicades per la ponent relatora a l'inici de la seva intervenció.

Vots a favor?

Per unanimitat.

I procediríem a la votació de la resta del text del projecte de llei en la part no esmenada.

Vots a favor?

També per unanimitat.

Finalment, els faig avinent que, d'acord amb l'article 121 del Reglament, els grups disposen d'un termini de vint-i-quatre hores per formular vots particulars o reserva d'esmenes per a defensar davant del Ple, si és que no ho han fet en aquest mateix acte.

El diputat Dani Cornellà demana la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí, nosaltres mantindríem vives la 50 i la 60.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per part del diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Farem reserva de totes les esmenes.

La presidenta

Diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, nosaltres també.

La presidenta

Totes? (*Veus de fons.*)

Anna Feliu i Moragues

Presidenta, nosaltres també les mantindrem. (*Veus de fons.*) Les mantindrem.

La presidenta

Les mantindran.

D'acord, doncs quedaria d'aquesta manera aprovat el dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de l'Estatut dels Municipis Rurals.

Agrair la paciència de tots els grups parlamentaris.

S'aixeca la sessió i sí que demanaria als portaveus que es situïn aquí també a la Mesa per comentar l'ordre del dia de la propera sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT